

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniecture, Qvam Vvlg
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Qua actione teneatur qui personam aut res alterius indebitè arrestari fecit.
Caput 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

13 rēs, existimo detinendum & minimè relaxandum esse dictum debitorem, qui si esset relaxatus, denuo capi vel arrestari posset: Lex autem nihil facit frustra. Quam conciliationē, vel maius nouam tertiam hāc meam opinionem, abundè ex his stabiliri posse existimo, quæ eleganter & fusè ad d.l. non potest videri. ff. de iudic. notat Castrensis: quæque consil. 46. refert Aymo Crauetta, aliaque quædam, quæ ad huius rei confirmationem pertinent cap. inferius dicam.

Qua actione teneatur qui personam aut res alterius indebitè arrestari fecit.

Caput 18.

ARGUMENTA.

Iniuria magna afficitur is, qui indebitè arrestatur.

numero

1.

Iniuria est, fideiussorem idoneum respuere.

nu. 2.

Mercatores ex fide promissorum dependent.

nu. 3.

Mercator etiam lucrum cessans petit.

nu. 4.

Creditor malè arrestans an ius crediti amittat.

nu. 5.

Debitor non ritè arrestatus, an approbet arrestum dando fideiussores.

nu. 6.

Protestatio ubi non sit necessaria.

num. 7.

1 QVONIAM verò iniquam arrestationem retractando, Iudex non plenè satisfacit parti tam ignominiosè arrestatæ: illud quoque queri potest, qua ratione teneatur, qui vel personā, vel bona alicuius, nullo iure detinuit vel arrestauit? Et sanè quod iniuriarum teneatur, ex l. si creditores. in fin. ff. de priuile. cred. &

cred.& ex l.pen.C. qui bo.ced. poss. responde-
runt Alex. consil. 19. in fi. lib. 3. Ioan. de Neu-
zanis consil. 52. num. 29. Petr. de Bellapertica,
Albe. & Salic. ad l. ab executione. C. quor. ap-
pel. non recip. Henningus Godden consil. 38.
nu. 6. & probatur in l. j. & penu. C. qui bo. ced.
poss. Quo modo & ipse Vlpi. ait, eum qui ali-
cuius rem per iniuriam occupauerit, vel non
debitorem, quasi debitorem appellauerit, in-
iuriarum teneri. l. item apud Labeonem. §. si
quis bona. & §. seq. de iniur. & quod amplius
est, etiam is qui duntaxat recusat fideiussorē
idoneum recipere, actione iniuriarū tenetur,
l. si verò. §. j. ff. qui satisda. cog. Ratio autē hęc
est, quod eiusmodi detentio sine iniuria fieri
nequit, c. ex parte. de verb. signific. Alciat. ad l.
1. nu. 9. C. de in. integ. resti. las. ad l. 4. §. condē-
natum. nu. 31. ff. de re iud. Curt. in tract. de se-
quest. q. 8. Et quidem præcipuē grauis est viro
nobili, vel potenti alicui mercatori qui sæpe
ex sola fide creditoque pendet, quod pulchrē
d. consil. nu. 8. asserit Neuizanus. Et grauib.
personis metus infamie propemodum maior
est, quàm metus mortis. l. isti quidem. §. penu.
ff. quod met. caus. non solum qñ metus infamie
est de præsentī, sed etiam in futurum. glo.
in verb. seu mulier. d. §. penult. & minor coër-
tio personæ, maior cēsetur omni pœna pecu-
niaria. Hosli. ad c. tui. vt lit. non contest. & Iu-
stinus Goblerus in suo quodam consil. in ter-
minis loquens de arrestatione iniuste facta.
Tum verò nō dubium est, quin ad damna, &

N v id quod

id quod interest teneatur, vt not. Io. Constan-
tinus ad ord. reg. arti. 77. versic. quid si iniuste
appareat. per l. si oleum. ff. de dol. & Alexan. d.
loc. Quinimo si is qui arrestatus fuit, erat mer-
4 cator, non solum damni accepti, verum etiā
lucriceffantis ratio habenda est, l. 3. §. fin. l. so-
cium qui. ff. pro soc. Cardin. ad clem. 1. q. 8. de
vsur. Roman. consil. 517. Alexan. ad l. diuor-
tio, & ad l. insulam. §. vsuris. ff. solu. matrimo.
Socyn. cons. 179. lib. 2. Dec. consil. 16. latē Re-
buff ad l. vnicam. gl. vlt. nu. 23. C. de sent. quā
5 pro eo quod inter. prof. Neq; desunt qui exi-
stimāt, iniuriosum, imperitum, seu imprudē-
tem istiusmodi creditorem, in pœnam huius
temeritatis, quā certē cohibenda & restringē-
da est, omne ius sui crediti in vniuersum amit-
tere. Bal. ad c. causam matrimonij. in fi. de of-
fic. deleg. & consil. 115. lib. 1. antiquā impress.
incip. proponitur. & in noua impressiōe 212.
Iason ad l. 2. ff. de iurisd. omn. iud. col. antepe.
Dec. cons. 75. vers. 1. Rochus de Curte ad c. at
si clerici. in 3. notab. de iudic. Cotta ad verb.
Creditor faciens detineri debitorem. Quod
ramen ego minus durum & acerbum esse cen-
seo, præcipuē cum Iudicis auctoritate, vel mo-
re solito, licet nō ritē & pro vero debito arre-
stum factum sit, aliasque etiam non amittit
creditor ius suum, nisi quando vel sine Iudice,
id quod suum, vel sibi debitum est, reposcit,
vel ius sibi dicit. l. extat. ff. qd met. caus. l. cre-
ditores. ff. ad l. Iuliā de vi: satisq; punitur hæc
eius temeritas, modo ante dicto. Videat tamē
& cau-

& cautè animum adiiciat debitor ne maiore facilitate & imprudentia, hisce auxiliis excidat. Socy. enim confi. 113. incip. Quoniam in causa. lib. 3. respondet, quod capture licet iniquæ consentire cēsentur illi, qui ultro præstāt fideiussores, de nō recedendo. Nec obstat, inquit, quod dici posset, quod detentus videtur dare fideiussorem quodammodo compulsus, cū aliàs non relaxaretur; quia præsumitur pro iudice, quod imò relaxaret eum, si aliquàlter de causa instrueretur. Nec est verisimile quod violentia ei inferretur, præcipuè in actu apud Iudicem facto, iuxta not. ad l. nō est verisimile. ff. quod met. caus. Quo modo & Bal. ad l. 2. C. de ser. fug. ait, quod captus iniuste, si nō reclamet, valet contra eū sententia & executio. Sanè vix est, vt in hanc sententiam accedere possim: Nam qui satisfat, certè vt euitet detentionem satisfat, non vt aduersus iniuriosum arrestantem non agat, cum sciat ius suum sibi durare. Ideoque actus satisfactionis animū & intentionem satisfactis egredi non debet. l. nō omnis. ff. si cert. pet. & hæ protestatiōes magis sunt vtilis, quàm necessaria. l. 4. §. si in venditione. ff. quib. mo. pig vel hypoth. sol. Bart. ad l. 2. §. quod diximus. ff. si quis caut. Aret. conf. 162. Panor. in c. plerumq; de rescript. & in ca. ex transmissa. vbi etiam Fely. de præscrip. Castrenf. conf. 27. incip. In causa desertionis, ita vt vbi lex aliam coniectionem nō remissi iuris habere potest, earū omisio ad extinctionē actionis debitori cōpetentis, nullo modo sufficiat.

ficiat.

ficiat. Quam sententiam, & humaniorem & veriore esse asserit Iason ad l. de pupillo. §. si quis ipsi. nu. 2. vers. Ista secunda opinio. col. 3. ff. de no. op. nunciat. Et cum protestatio fiat duntaxat ad iuris nostri conseruationem. l. si. ff. quib. mo. pig. vel hypoth. sol. certè licet fuerit prætermissa, dummodo postea de iniustitia rei gestæ constet, non debet tollere ius partis; sicut aliàs multis locis. vbi protestatio nulla intercessit, sola impedimenti probatio sufficit. l. 2. in prin. ff. si quis caut. l. scire oportet. §. sufficit. in verb. ignoscendum ei est. ff. de excus. tut. l. quibus diebus. in princ. & ibi Bar. ad finem. ff. de condit. & demonstrat. Semper tamen cōsultius est protestatione vti, etiam si aliàs eo tempore quo interponitur ad euitandam iniuriam, seu infamiam, apud improbum creditorem nō prodesset. Declarat enim affectum & intentionem debitoris, tam ini quo facto reluctantem, abundansque cautela nō nocet, hoc præcipuè seculo, quo vel minima occasiōe in abyssum & veluti labyrinthū litium incidimus, vnde faciliè nos etiā in iusta causa, extricare non possumus.

Arrestatio per quem fieri debeat.

Caput 19.

ARGUMENTA.

Bona debitoris sine solenni ritu in creditorem transferri non possunt. nu. 1.

Pæna arrestantis propria auctoritate debitorem nō fugitiuum. nu. 2.

Appa